

**STICHTING ADVIESPUNT
LETSELSCHADESLACHTOFFERS**

Memlinckstraat 27, 3141 XM Maassluis
010-2008088 / 06-12838372
KVK 743133282
RSIN: 859850237

info@adviespuntletselschadeslachtoffers.nl
www.adviespuntletselschadeslachtoffers.nl

Gemeente Rijswijk
T.a.v. College en Gemeenteraad
Bogaardplein 15
2284 DP Rijswijk

Maassluis, 15 mei 2021 2021

Betreft : Wob-verzoek - afkoop WMO Regresrecht 2015, 2016, 2017 en 2018 tussen
VNG en Verbond van Verzekeraars

Geachte College en Gemeenteraad,

In het kader van afkoop WMO Regresrecht 2015, 2016, 2017 en 2018 tussen VNG en Verbond van Verzekeraars verzoek ik u mij alle informatie/documenten te verstrekken van het (voormalig) Onbehoorlijk Bestuur, die jegens alle burgers in de gemeente Wassenaar was gericht. Hun toekomstige bij wet vastgelegde WMO-rechten werden willens en wetens door uw (voormalig) Onbehoorlijk Bestuur ernstig beperkt door deze extra doch onnodige belasting op het WMO-budget vanwege overname verzekeraarsrisico.

Hierbij een link voor meer info:

<https://meerijstad.sp.nl/nieuws/2018/11/onrechtmatig-regresrecht-wmo-2018-wordt-niet-verlengd>

Met verwijzing naar de termijn die is genoemd in artikel 6, eerste lid van de Wob, verzoek ik u mij de gevraagde informatie voor (uiterlijke ontvangstdatum, de wettelijke termijn is maximaal 4 weken) toe te sturen.

Indien u kosten in rekening brengt voor het maken van kopieën e.d. verzoek ik u mij hiervan vooraf op de hoogte te brengen, want die zijn voor het (voormalig) Onbehoorlijk Bestuur.

Per e-mail wil ik graag op de hoogte gehouden worden.

In afwachting van uw positieve reactie, verblijf ik,

Met vriendelijke groet,

M. de Groot

Bestuursvoorzitter

Bijlage:

- 09A. Bijlage toelichting op convenant WMO Regresrecht BEM1705855
- 2017-12-13 bijlage 2 bij e-mail Berlimont CMC Consulting inz. convenant WMO regresrecht
- B-06 Berlimont CMC Consulting -Verzoek nietigverklaring WMO Overeenkomsten Afkoop Regresrecht vanwege falen en dwalen_Geredigeerd
- Inroepen nietig het afkoop WMO
- MvJeV wob besluit 20 dec 2018
- s18.050519_1_40791_tds

Inzake: WMO Convenant regresrecht tussen VNG (de Gemeenten) en VvV (de Verzekeraars).

Geachte Raad, Geacht College,

In het afgelopen jaar is er grote discussie ontstaan over de verharding in de opstelling van schadeverzekeraars bij letselschade. In tv-programma's werd hier recent aandacht aan besteed. In de Tweede Kamer zijn al door SP (van Nispen) en CDA (van Toorenborg + VVD) vragen gesteld aan de bewindslieden Blok en Van Rijn. De beantwoording was slecht. Een Parlementaire Hoorzitting is nu aangekondigd. Dit onderwerp is niet des gemeentes..... zo lijkt het tenminste. Maar niets is minder waar. Een deel van die grote verharding is nl. het door/namens u gesloten Convenant WMO Regresrecht.

Sinds 1 januari 2015 is bovengenoemd Convenant afgesloten voor 2015/2016 en inmiddels, met wijzigingen, verlengd voor 2017. In deze tijd (Okt/Nov) wordt door de VNG opnieuw uw instemming gevraagd middels het befaamde VNG-principe 'wie zwijgt stemt toe'. Zo heeft in de eerdere jaren 99% van alle Nederlandse gemeenten geparticipeerd in het Convenant.

Een nieuw besluit '2018 Verlenging langdurig' is aanstaande en wij adviseren u uw deelname te heroverwegen of beter: er geheel van af te zien. **Het is een gedrocht van ongekende orde en ongekend risico.** Met als grote verliezers jaarlijks de 22.000 slachtoffers van ongevallen/medische missers en de 388 gemeentes die met terugwerkende kracht miljoenen euro's risico per jaar hebben geaccepteerd. Met dit Convenant hebt u, geheel onbedoeld, het Paard van Troje binnengehaald. Wij kunnen niet ontkennen dat Colleges B&W en/of Gemeenteraden hier wellicht hebben gefaald. Als de VNG een overheidsorgaan zou zijn, is er, o.i. aantoonbaar sprake van onbehoorlijk bestuur.

Er vallen landelijk +/-70 zwaargewonde slachtoffers per dag. Per gemeente is dit per jaar 1 slachtoffer per 750 inwoners. Een gemiddeld (ongelimiteerd/stapelend) risico WMO van nu al € 5.000 per jaar per slachtoffer. U krijgt hiervoor, gelimiteerd, amper 10% per jaar, zonder verdere compensatie. De Gemeente Zeist bijvoorbeeld: 62.000 inwoners met ruim 80 ernstig gewonden per jaar. Loopt sowieso het gemiddeld jaarrisico van ruim € 400.000 euro met slechts een vaste afkoopvergoeding van nog geen 10% van dit bedrag (64 eurocent per inwoner). En dit stapelt per jaar omdat een derde van alle slachtoffers langdurig of blijvend letsel heeft opgelopen. U zit eraan vast!

Onze bijdrage is niet bedoeld als bangmakerij. Integendeel. Er is herstel mogelijk. Als u optreedt. Wij geven een feitelijke weergave van de situatie, gevolgd door de hieraan verbonden risico's. Door Smulders en Brekelmans is een compleet rapport opgesteld. Met alle ins en outs.

Wat regelt het Convenant?

Tegen een absurd lage, met natte vingers theoretisch berekende afkoopsom dragen verzekeraars de uitvoering van, bij wet bepaalde, schadevergoeding, over aan de gemeentes. In 5 benoemde WMO-rubrieken gaan gemeentes voor een prikkie letselschadeslachtoffers van dienst zijn echter niet binnen 'Schadevergoeding bij Wet, 6.96 en 6.162 BW', maar op basis van 'weer mee doen'. Dat laatste is onrechtmatig. In diverse Rechtbankuitspraken is dit al uitgesproken. Bij erkende schade moet een slachtoffer, zo mogelijk, door de tegenpartij in de oude (voor ongeluks-)situatie worden hersteld en moet ook de schade 100% worden vergoed. Niets meer, en niets minder. Volledige vergoeding. De 5 rubrieken die u ongelimiteerd/levenslang contractueel hebt overgenomen zijn: Huishoudelijke hulp, Transport/Vervoer; Wonen/Verblijf; Voorzieningen/Hulpmiddelen en Specialistische hulp. U regelt echter, zonder onderscheid te maken, vanuit uw WMO-reglement, een basisvoorziening gefinancierd uit algemene middelen. Een verkeersslachtoffer wordt zo extreem benadeeld.

Gevolgen slachtoffers verkeers/bedrijfsongevallen/medische fouten. Financieel en traumatiserend.

Veel minder schadevergoeding dan wettelijk verplicht. Veel afwijzingen bij WMO. Lange onzekerheid. Gedwongen winkelnering bij WMO terwijl schadevergoeding bij wet een volledig vrije keus geeft. Geen mogelijkheid voor verhaal door slachtoffers vanwege 'vermeende' dwang. Hele andere afwegingen bij WMO dan wettelijk schadevergoedingsbeginsel. Bv. Verhuisprimaat. Lange procedures WMO t.o.v. uitkering in 14 dagen en rechtsongelijkheid in 388 gemeenten. Weer moeten slachtoffers volledige bewijslast leveren, met niet-deskundigen, zeer traumatiserend. Oneerlijke vergoeding i.v.m. vermogenstoets bij WMO, voor slachtoffer en leefeenheid. Extreme schending privacy omdat gemeente niets te maken heeft met ongeval en privé-situatie.

Gevolgen gemeentes. Hoge onnodige kosten WMO en extra peperdure rechtszaken.

U heeft zich verplicht de volledige voorzieningen op u te nemen. Een dure elektrische rolstoel van € 40.000. Levenslange huishoudelijke hulp bv € 5.000 per jaar of een verbouwing van € 100.000. Ongelimiteerd en eigenlijk zonder reden. Inclusief alle rechtszaken en verplichtingen die daaruit voortkomen. Tot op heden winnen juristen (via bv. KBO) 150 van de 150 Rechtbankdossiers tegen gemeentes. De rechter zal altijd voor slachtoffers de wet laten prevaleren boven dit civiel gesloten (matig) convenant tussen 2 partijen, VNG en VvV, waarbij, de belangrijkste partij: De slachtoffers!, volledig is buitengesloten en monddood gemaakt. Iedere zaak die wordt opgestart door (peperdure) letselschadeadvocaten zult u verliezen. Ook al deze juristen en kosten Rechtbank zult u daar bovenop moeten gaan betalen. En waarom? Waarom zou u dit willen?

Het is niet uw laak. Het is niet uw vak. Het is niet in het belang van uw burgers.

Ook het imago van uw gemeente loopt grote deuken op als deze onrechtvaardige situatie door blijft gaan. Slachtoffers, families en betrokkenen zien uw beperkte voorzieningen als zeer onrechtvaardig.

De enige winnaars van deze onrechtmatige verschuiving van schadelast, zijn de verzekeraars die voor 10 tot 15 miljoen euro afkoop per jaar hun schadecijfers met minstens 110 tot 250 miljoen euro hebben verlaagd ten behoeve van hun aandeelhouders. Doch geheel op kosten van de Nederlandse belastingbetaler, uw WMO-budgetten en zeer ten nadele van onschuldige slachtoffers.

Wat te doen? Sowieso niet verlengen. Echt de enige optie.

U heeft nl. een ijzersterke positie als een slachtoffer wel een beroep doet op de WMO. Als er een aansprakelijke verzekeraar is dan is dat echt heel eenvoudig te claimen; juist zelfs op kosten van die verzekeraar. Geen enkel risico voor uw gemeente. Daarna analyse maken van wat u (en slachtoffers) is overkomen vanaf 1-1-2015 en oplossen. En tot slot, al dan niet met andere gemeenten, de nietigheid van dit Convenant invoeren. Een (bindende) overeenkomst die tot stand komt zonder aan de juiste voorwaarden te voldoen, in casu: de belangen van alle belanghebbenden zorgvuldig te beoordelen, is van rechtswege nietig. Dit gedrocht heeft nooit voldaan aan enige vormvereiste. Het is een ontspoord een-tweetje tussen VNG en VvV waar 386 gemeentes klakkeloos in zijn meegegaan, ten nadele van alle 17.1 miljoen Nederlanders. Dit kan u en uw gezin morgen overkomen; vandaag zelfs.

M. Smulders / M. Brekelmans / Stichting Letselschade en Gerechtigheid / B-CMC Consulting

Bel ons Voor een niets verhullend gesprek/afpraak. En we helpen u graag met een passende motie. Smulders is ervaringsdeskundige en voorlichter en 40 jaar werkzaam bij overheid en bedrijfsleven. Betrokken bij WOCZ/CG Raad, LOT en Mezzo en diverse bestuursfuncties in het brede zorggebied. Brekelmans was 30 jaar werkzaam in de letselschadebranche waaronder diverse langdurige directie-functies bij de grootste (schade-)verzekeraars van Nederland/Europa. Daarnaast was hij actief als lokaal politicus, Lid van Provinciale Staten Noord-Holland (Zorg) en landelijk directeur bij het CDA. Hij geldt als een van de topspecialisten in internationale (letsel-)schade en regres br.

Op uitdrukkelijk verzoek van 43 gemeenten in Nederland: Brief 2

Convenant WMO Regresrecht tussen VNG en Verbond van Verzekeraars

Na onze eerste landelijke mailing (23/24-10) aan Colleges B & W en alle 386 Gemeenteraden, via de griffies, is er veel vraag gekomen naar meer informatie. Onbekendheid alom. Veel verbazing ook.

Helaas zijn onze stukken in sommige gemeenten niet of niet direct door het College van B&W gedeeld met de Gemeenteraad. Heel jammer! Wij hopen dat dat niet meer voor zal komen. Met 22 gemeenten is direct contact geweest met beleidsambtenaren, Colleges en Raadsleden. Van 218 gemeenten is schriftelijke bevestiging ontvangen dat de stukken zijn behandeld, geagendeerd en of meer. In tientallen gemeenten zijn hierover commissievergaderingen geweest. En op 29 november is in de Tweede Kamer de relevante 'Motie van Nispen', gesteund door alle fracties (ook coalitie VVD, CDA, CU en D66), door Sander Dekker, de nieuwe VVD Minister Rechtsbescherming, overgenomen. Dit alles betekent dat de Stichting Letselschade en Gerechtigheid en Berlimont CMC Consulting een goed punt hebben gemaakt. Vrijwel alles bij dit Convenant roept erg veel vragen op of deugt niet: de doelstelling en totstandkoming; de (democratische) besluitvorming en de reactie op onze kritiek. Van of namens de ondertekenende directeur VNG, Mw. J. Kriens, is door ons nooit iets vernomen.

Middels dit schrijven en een aantal bijlagen proberen wij u verder te helpen bij uw besluitvorming. Want sinds 7 december 2017 heeft het 'Verlengingsverzoek 2018' u via de VNG bereikt. En voor de 3^e maal zonder enige onderbouwing. Dus onrechtmatig en in strijd met de wet.

A) Cijfers en onderbouwing risico's voor gemeenten.

Bijlage 1: Onze benadering (met bronvermelding) van de totale risicogroep ernstig gewonden met mogelijk aansprakelijke derde partij. Daar hoort eigenlijk een half uur toelichting bij. En inderdaad zijn deze cijfers ook discutabel. Maar ze komen dicht bij de werkelijkheid. De schadebenadering van Cunningham Lindsey, een van de meest gerespecteerde schade-expertise organisaties van ons land. Een basis schadebedrag van €5.000 per zaak/jaar, plus door u te vergoeden juridische kosten van al gauw €9.000 (2016).
Bijlage 2: Een 6-tal voorbeelden van echte dossiers.

B) Recente meningen inzake risico's en onbeheersbaarheid WMO.

Bijlage 3: Motie Tweede Kamer Van Nispen 29-11-2017 + reactie VVD Minister Sander Dekker
Bijlage 4: Een aantal meningen vanuit diverse gremia.
Bijlage 5: Persbericht 14-11-2017 Advocaten: www.asp.nl/nieuws
Bijlage 6: Blog. www.sociaalweb.nl/blogs/wmo-convenant-florissant-of-irritant
Bijlage 7: 15 verschillen voor slachtoffers bij wel of geen Convenant.

C) Mogelijke gevolgen bij verlenging.

In 2015 en 2017 wisten uw College B&W en meestal uw Raad niets van de achtergronden en techniek. Dat lijkt vaak niet en zeker niet goed onderzocht terwijl er toch hele grote consequenties kunnen ontstaan en al zijn ontstaan. Klakkeloos achter de VNG aangehobbeld. Voor slachtoffers enorm veel extra traumatisch leed en onwetmatige vermindering van hun rechten en claims bij schadeverzekeraars. Voor gemeenten extreem grote niet gedekte financiële risico's. Nooit had dit mogen gebeuren.
Nu het 3^e Convenant aan u is voorgelegd, zonder aanpassingen, weet u wel veel en veel meer. En kan 'Verlenging 2018' op geen enkele manier worden verdedigd.

Bij verlenging is er o.i. namelijk sprake van Onbehoorlijk Bestuur:

Onbehoorlijk Bestuur jegens alle belastingbetalende burgers in uw gemeente.

Zij draaien later op voor extreme, ongedekte doch voorzienbare financiële risico's, tenzij u zeer ruim inboekt/reserveert voor de komende 50/60 jaar.

Onbehoorlijk Bestuur jegens talloze letselschadeslachtoffers, jaar in jaar uit. Hun bij wet (6.96 en 6.162 BW) vastgelegde rechten/belangen zijn/worden door u te grabbel gegoooid.

Onbehoorlijk Bestuur jegens uw gemeente. U betreedt onnodig maar willens en wetens een speelveld wat niet tot de taken/het terrein/de competentie van de gemeente behoort.

Onbehoorlijk Bestuur jegens alle burgers in uw gemeente. Hun toekomstige bij wet vastgelegde WMO-rechten worden willens en wetens door u ernstig beperkt door deze extra doch onnodige belasting op het WMO-budget vanwege overname verzekeraarsrisico.

En tot slot: Zure niet inhoudelijke reactie VNG op onze 1^e mailing.

Op 1 november meende de VNG 'publiekelijk' te moeten reageren. Wij reageren nu maar even per alinea terug dan. Want het is toch niet zo verstandig de boodschapper nu aan te vallen.

- 1) Kennelijke acquisitiebrief. Suggestief en onjuist. Niets is minder waar. Nergens is iets tegen betaling aangeboden of gedaan. Het volledig rapport kan (nog) niet worden verstrekt.
- 2) Stelling is onjuist, zegt de VNG. Niets is minder waar. Gemeenten nemen onnodig torenhoge ongedekte risico's en letselschadeslachtoffers komen in een jarenlang steekspel terecht, zonder goede uitslag. Alle burgers lopen risico van hogere aanslagen vanwege WMO-tekorten ontstaan door deze Convenant-verplichtingen en veel te lage afkoopsommen.
- 3) Ongetwijfeld tegen betaling. Alweer suggestief en onjuist. Er is niets aangeboden.
- 4) Berlimont CMC is een klein 'stil' adviesburo dat optreedt in zaken van onrechtvaardigheid en waar per opdracht (Nederlandse) topspecialisten/materiedeskundigen op afroep worden ingezet. Het rapport is opgesteld voor slachtofferorganisaties en daarom niet vrij beschikbaar. Berlimont CMC zou totaal onbekend zijn. Ook dat is onjuist. Want zeker bij de vice-voorzitter van het Verbond van Verzekeraars, de heer W. van Duin (Achmea), en de hoogste directievoorzitter van marktleider Achmea, M. Delfos, is Berlimont CMC erg goed bekend vanwege hun persoonlijke betrokkenheid in een relevant dossier (zelfs met betalingen). Er wordt inderdaad gewerkt vanuit een klein kantoor in een verzamelgebouw in België. Dat siert. Tenslotte kan niet iedereen, zoals VNG, in een extreem duur Rijksmonument verkeren (voormalig bezit van Koning Willem II), in centrum Den Haag op één van de allerdurste plekken, en na een peperdure verbouwing/renovatie. Er zijn voor VNG ongetwijfeld centralere locaties (Utrecht) te vinden voor laten we zeggen 40% van de huidige kosten.
- 5) Doel en achtergronden volgens de VNG.

Alle 4 de VNG-argumenten raken kant nog wal. Ze zijn onjuist; niet beargumenteerd; volstrekt theoretisch berekend en al 4 jaar niet onderbouwd door cijfers.

Bullet 1. Er zijn niet veel complexe en langdurige procedures. Die krijgen nu alle gemeentes wel omdat advocaten, jarenlang, in 4 of 5 dure procedures per slachtoffer, tegen de gemeenten gaan procederen. En in 95% van de gevallen gaan winnen; een zekere uitkomst!

Bullet 2. Als dus niemand weet over hoeveel gevallen het gaat, hoe kun je dan zo'n convenant rechtvaardigen? Want verzekeraars hebben er wel €45 miljoen voor over in 3 jaar.

Bullet 3. Op basis van 'geen gegevens' is een theoretische berekening gemaakt. Het leven van slachtoffers en hun naasten (tienduizenden pj) is/wordt verwoest door boekenwijsheid.

Bullet 4. De essentie: Slachtoffers zijn geen onderdeel/partij bij dit convenant. Au VNG. Au. Alles draait in dit convenant juist 200% om de slachtoffers (dat zijn trouwens geen cliënten!). Vergeten misschien? Letselschadeslachtoffers centraal? Volgens Gedragscode 2012 wel.

Gemeenteraden van 378 gemeenten.
378 Colleges Burgemeester en Wethouders

Prioriteit: Zéér hoog

Datum: 9 november 2018

Inzake: Inroepen nietigheid Afkoop WMO

Geacht College en Geachte Gemeenteraad,

Ik roep nietigheid in van de Overeenkomsten Afkoop WMO Regresrecht 2015, 2017 en 2018 tussen VNG en Verbond van Verzekeraars, waaraan uw gemeente, via een handtekening van VNG-directeur Mw. J. Kriens + uw 2/3x herhaalde instemming (B&W), bewust hebt deelgenomen en nog deelneemt. Deze overeenkomsten zijn landelijk tussen VNG en Verzekeraars, en lokaal tussen VNG/VvV, nooit rechtsgeldig tot stand gekomen. **Deze 3 Overeenkomsten zijn daarmee per direct en met terugwerkende kracht, vernietigd. Zij worden geacht nooit te hebben bestaan.**

Voor deze vernietiging zijn 3 hoofdredenen aan te geven (met vele juridische deelargumenten):

- A) Bij de (landelijke) totstandkoming (sinds 2014) hebben partijen VNG en VvV ernstig gefaald en **zich niet gehouden aan basisbeginselen van motivering, zorgvuldigheid en relativiteit.** Doel, inhoud en strekking van de 3 Overeenkomsten (Convenant + Toelichting) zijn in strijd met geldende normen en waarden zoals vastgelegd in Grondwet en andere wet- en regelgeving. Alle Nederlandse burgers zijn slachtoffer van deze verkapte onrechtmatige 'regelgeving' die letselschadeslachtoffers en belastingbetalers ernstig blijvend heeft benadeeld.
- B) Deze 3 overeenkomsten (2x verlengd) zijn vanaf dag één, dus 1 januari 2015, **in strijd met geldende wetgeving GW, de Wet bescherming persoonsgegevens Wbp en de Algemene verordening gegevensbescherming AVG.** Willens en wetens hebben de VNG (en u?) en de Verzekeraars deze wetgeving overtreden. Dat is geen 'nieuw inzicht' natuurlijk. Dat is falen.
- C) Deze 3 Overeenkomsten zijn nietig omdat in de (meeste) gemeenten **niet/nooit is voldaan aan Gemeentewet** Art. 169 lid 4 (informatieplicht bij ingrijpende gevolgen) en Art. 212 (het aangaan van grote financiële risico's van onbepaalde waarde en zelfs een open einde). Uw College is meestal wel bevoegd (Gemeentewet Art.160) om overeenkomsten te sluiten. Maar in dit geval blijkt het College dus echt handelingsonbevoegd te zijn geweest.

-1- Graag ontvang ik uw instemming met bovenstaande inroeping nietigheid voor de 3 Overeenkomsten. Bij uitblijven van uw instemming zal aan de rechter een verklaring voor recht worden gevraagd.
-2- Dit laatste blijft uiteraard achterwege als u besluit als deelnemende partij per direct deze 3 Overeenkomsten zelf nietig te verklaren. Dat kunt u direct doen waarbij tevens de 3 ontvangen bedragen 'afkoop' dienen te worden teruggestort aan de VNG. Voortbestaan is onrechtmatig en onwettig.
-3- Graag word ik, met de Stichting Letselschade en Gerechtigheid, uitgenodigd voor een korte presentatie (max. 7 minuten), op uw aankomende VNG BALV, 30-11 te Utrecht, (met 5 sheets) om klip en klaar uw onwettige en bovenal risicovolle positie voor altijd helder te krijgen.

VNG en Verzekeraars hebben besloten de overeenkomst niet te verlengen per 1-1-2019 op grond van genoemde overwegingen die - **zoals u bekend!** - al jaren door Berlimont CMC en Stichting Letselschade en Gerechtigheid bij u, VNG en VvV zijn neergelegd. Er is ruim een jaar onnodig getreuzeld.

Uw formele reactie op het verzoek onder -1- en -2- zie ik graag per omgaande tegemoet.

Martinus Brekelmans, senior legal advisor, tel: 06-26692617

Postbus 10503 2501 GM Den Haag

BERLIMONT CMC CONSULTING

BELGIUM – THE NETHERLANDS

Postbus 10503, 2501 HM Den Haag

Aan alle Gemeenteraden van Nederland,
de Colleges van Burgemeester en Wethouders,
de 3 betrokken Commissies Tweede Kamer,
de 3 betrokken Ministers en Ministeries,
het Bestuur Verbond van Verzekeraars,
het VNG-Bestuur & Commissies & Directie.

**Verzoek nietigverklaring van 3 WMO
Overeenkomsten Afkoop Regresrecht
sinds 2015, vanwege falen en dwalen.**

Zoals u bekend is poneren wij al jaren de stellingen dat deze Overeenkomsten in strijd zijn met de (Grond-)wet en zéér nadelig voor duizenden letselschadeslachtoffers per jaar en de gemeenten. Want tenslotte zijn er ook al 88 gemeenten die onlangs een beroep hebben gedaan op het Fonds Tekortgemeenten (200 miljoen) waar deze onnodige verstrekkingen ook deels uit worden betaald.

Een evt. verlenging per 1-1-2019 is aantoonbaar volstrekt onrechtmatig (en blijvend risicovol) en daarom dienen de 3 gesloten Convenanten (sinds 2015) ook te worden vernietigd zodat de dramatische rechtsgevolgen met terugwerkende kracht kunnen worden hersteld.

Het (via SP-motie Van Nispen) door de Commissie Justitie en Veiligheid aan VVD-Minister Dekker gevraagde onderzoek heeft geleid tot het (via de VNG) door landsadvocaat Pels Rijcken opgestelde advies waarin onze stellingen volledig worden onderschreven: **Letselschadeslachtoffers zijn en kunnen niet worden verplicht zich bij de WMO te melden.** Minister Dekker rapporteerde de Kamer hierover op 26-6-2018. Het is 100% anders dan de sinds 2015 door VNG en Verzekeraars geregelde deal. Aanpassingen zijn noodzakelijk. De vele juridische argumenten worden al jaren door ons zo gesteld.

De Convenanten zijn nietig van rechtswege vanwege onbepaalbaarheid (Art.6.227 BW), in strijd met de goede zeden (Art.3.40 BW), dwaling (Art.6.228 BW) en vele andere wet- en regelgeving. In strijd met Grondwet Artikel 10; alle privacy-rechten worden geschonden en is er onnodige privé-inmenging door overtreding van toen Wbp en nu AVG Algemene verordening gegevensverwerking. Maar ook is in het geheel niet voldaan aan vereisten van zorgvuldigheid, motivering en relativiteit. Honderden Colleges zijn de VNG klakkeloos gevolgd en buiten hun Gemeenteraden om, geheel in strijd met Gemeentewet Art. 169 (informatieplicht) bij overeenkomsten met ingrijpende gevolgen. Dus voor duizenden burgers en alle gemeentelijke begrotingen vanwege de van verzekeraars overgenomen miljoenenrisico's (Art. 212 Gemeentewet). Dat heet en is onbehoorlijk bestuur.

De Verzekeraars en VNG (en dus de gemeentes!!) hebben al 4 jaar lang onrechtmatig gehandeld.

Het is onvoorstelbaar dat de VNG en Verzekeraars het bericht van de Minister op 26-6-2018 niet hebben aangegrepen om hun cruciale fouten, hun collectieve dwalingen en hun onwetmatig en onrechtmatig handelen te herstellen door het Convenant 2018 direct te beëindigen per 1-7-2018. VNG en gemeenten beschuldigen nu de verzekeraars. Zou dat dan 'uitlokking' of 'misleiding' zijn of een totaal gebrek aan kennis? En moeten we het eigen handelen van VNG en gemeenten hier niet gelijkwaardig stellen en afkeuren. Ze waren er toch zelf echt bij. VNG-directeur J. Kriens tekende al die jaren zelf(!), met eigen advocaten en senior-beleidsmedewerkers als voorbereidende VNG-functionarissen.

BERLIMONT CMC CONSULTING

BELGIUM – THE NETHERLANDS

Postbus 10503, 2501 HM Den Haag

Nu VNG/VvV niet van zins zijn met alle partijen (Berlimont CMC Consulting en de Stichting Letselschade en Gerechtigheid zijn geweigerd!) naar oplossingen te zoeken, zijn er 4 mogelijkheden om de steeds doorlopende kwalijke gevolgen voor duizenden letselschadeslachtoffers te herstellen. Gevolgen sinds 2015 maar ook de hierin meegenomen vele duizenden slachtoffers van vóór 2015.

Beëindiging kan éézijdig, collectief, individueel, vrijwillig of gedwongen op de volgende 4 wijzen:

1) De 3x aangegane Overeenkomsten Regresrecht (sinds 2015) kunnen door de partijen/ondertekenaars, dus VNG en/of VvV, nietig worden verklaard.

De snelste en simpelste oplossing. Wel moeilijk voor VNG om alle fouten te erkennen natuurlijk.

2) Iedere deelnemende gemeente kan deze 3 aangegane Overeenkomsten Afkoop Regresrecht nietig verklaren want door uw deelname bent u directe contractpartij geworden.

Ietwat omslachtiger want dan krijgen we 380 wel/niet procedures met juridische chaos.

3) Iedere belanghebbende/burger kan op eigen titel nietigheid van rechtswege invoeren.

Dit zal op 31 oktober 2018 sowieso worden gedaan. U krijgt hiervan ook bericht.

4) Conform WMO Art. 2.6.8 kan WMO-verantwoordelijk Minister Hugo de Jonge ingrijpen middels een aanwijzing aan het College van de deelnemende gemeente vanwege ernstige tekortkomingen.

Alle betrokken partijen hebben de wettelijke/morele plicht herstel ten spoedigste te bewerkstelligen.

Wij verzoeken daarom het Hoofdbestuur VNG (in haar vergadering op 1-11-2018) de 3 sinds 2015 gesloten Overeenkomsten Afkoop Regresrecht nietig te verklaren, en met de Stichting Letselschade en Gerechtigheid en Berlimont CMC Consulting cs te overleggen om de veroorzaakte gevolgen voor en rechtspositie van letselslachtoffers zo spoedig mogelijk (conform de wet) te herstellen.

Met vriendelijke groet,

Berlimont CMC Consulting

Maarten Brekelmans, senior legal advisor

06-26692617

30 oktober 2018

Mede opgesteld door en namens de Stichting Letselschade en Gerechtigheid te Schijndel, via haar voorzitter Maria J. Smulders.

Ministerie van Justitie en Veiligheid

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

**Directoraat-Generaal
Straffen en Beschermen**
Directie Coördinatie Financien,
Bedrijfsvoering en Juridische
Zaken
Portefeuille Juridische en
Internationale Zaken

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/venj

Contactpersoon

Ons kenmerk

Bijlagen

*Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.*

Datum 20 december 2018
Onderwerp Uw Wob-verzoek

Geachte heer

Bij brief van 13 november 2018 heeft u bij mijn Ministerie een verzoek ingediend als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob). Uw verzoek heeft betrekking op een vijftal documenten met betrekking tot de schadebeperkingsplicht van gelaedeerden. Meer specifiek vraagt u om het advies van Pels Rijcken & Droogleever Fortuijn aan de Vereniging Nederlandse Gemeenten (hierna: VNG) met betrekking tot het Wmo-convenant, de second opinion van NautaDutilh met betrekking tot dit advies, eerdere adviezen met betrekking tot het Wmo-convenant, de relevante delen van de notulen van de jaarlijkse vergaderingen de VNG en de relevante correspondentie in het bezit van het departement met betrekking tot dit onderwerp.

1. Wettelijk kader

Uw verzoek valt onder de reikwijdte van de Wob. Voor de relevante Wob-artikelen verwijs ik u naar de bijlage 1.

2. Inventarisatie documenten

Op basis van uw verzoek is één document aangetroffen. Het betreft het advies van Pels Rijcken & Droogleever Fortuijn aan de VNG met betrekking tot het Wmo-convenant. De andere gevraagde documenten zijn niet aangetroffen; Justitie en Veiligheid is geen partij bij het Wmo-convenant.

3. Besluit

Ik heb besloten het document deels openbaar te maken. Ik heb hiertoe besloten omdat de VNG heeft aangegeven geen bezwaren te hebben tegen openbaarmaking van het advies. Voor de motivering waarom ik passages van deze documenten niet openbaar maak, verwijs ik naar onderdeel 4 van dit besluit.

4. Overwegingen

Allereerst wil ik u wijzen op het volgende. Ingevolge artikel 3, vijfde lid, van de Wob, wordt een verzoek om informatie ingewilligd met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 10 en 11.

Het recht op openbaarmaking op grond van de Wob dient uitsluitend het publieke belang van een goede en democratische bestuursvoering. Het komt iedere burger in gelijke mate toe. Daarom kan ten aanzien van de openbaarheid geen onderscheid worden gemaakt naar gelang de persoon of de bedoeling of belangen van de verzoeker. Bij de te verrichten belangenafweging worden dan ook betrokken het algemene belang bij openbaarmaking van de gevraagde informatie en de door de weigeringsgronden te beschermen belangen, maar niet het specifieke belang van de verzoeker.

Evenmin kent de Wob een beperkte vorm van openbaarmaking. Dit betekent dat openbaarmaking van de gevraagde documenten uitsluitend aan u op grond van de Wob niet mogelijk is. Indien ik aan u de betreffende documenten verstrek, moet ik deze ook aan anderen geven indien zij daarom verzoeken. In dat licht vindt de onderstaande belangenafweging dan ook plaats.

De eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer

Op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob blijft verstrekking van informatie achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen het belang dat de persoonlijke levenssfeer wordt geëerbiedigd. In het document staan enkele persoonsgegevens, te weten de naam en directe contactgegevens van de betrokken medewerker van de VNG, de directe contactgegevens van de advocaten en hun handtekening. Ik ben van oordeel dat ten aanzien van deze gegevens het belang dat de persoonlijke levenssfeer wordt geëerbiedigd, zwaarder moet wegen dan het belang van openbaarheid. Daarom heb ik de persoonsgegevens verwijderd uit deze documenten.

Ten aanzien van de betrokken medewerker van de VNG geldt dat deze geen functie vervult die een beroepshalve in de openbaarheid treden meebrengt. Ik ben derhalve van mening dat het algemene belang van openbaarheid niet opweegt tegen het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Voor de directe contactgegevens van zowel de medewerker van de VNG als de betrokken advocaten geldt dat het algemene belang van openbaarheid naar mijn mening in voldoende mate wordt gediend, doordat algemene contactgegevens van beide instanties reeds openbaar zijn. De handtekening van de betrokken advocaten maak ik niet openbaar om het risico op identiteitsfraude te verminderen.

5. Zienswijze

Ik heb geconstateerd dat er derde belanghebbenden zijn bij de openbaarmaking van het document. Dit betreft de VNG en de Landsadvocaat. Zij zijn in de gelegenheid gesteld hierover haar zienswijze te geven.

Van belang hierbij is dat de VNG geen bestuursorgaan is. De VNG heeft aangegeven geen bedenkingen te hebben tegen openbaarmaking van het document. Nu de VNG geen bezwaren uit, is de Landsadvocaat ook akkoord met openbaarmaking van het document.

6. Wijze van openbaarmaking

Het document treft u bij dit besluit in kopie aan. Dit besluit en het daarbij openbaar te maken documenten zullen op www.rijksoverheid.nl worden geplaatst.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,
De Minister voor Rechtsbescherming,
Namens deze,

Justus Kox
Wvd. directeur Control, Bedrijfsvoering en Juridische Zaken

Tegen dit besluit kunt u binnen zes weken na de dag waarop dit is bekend gemaakt een bezwaarschrift indienen. Het bezwaarschrift moet door de indiener zijn ondertekend en bevat ten minste zijn naam en adres, de dagtekening, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht en de gronden waarop het bezwaar berust. Dit bezwaarschrift moet worden gericht aan: de Minister voor Rechtsbescherming, t.a.v. Directie Wetgeving en Juridische Zaken, sector Juridische Zaken en Wetgevingsbeleid, Postbus 20301, 2500 EH Den Haag.

Bijlage 1- Relevante artikelen uit de Wet openbaarheid van bestuur

Artikel 3

1. Een ieder kan een verzoek om informatie neergelegd in documenten over een bestuurlijke aangelegenheid richten tot een bestuursorgaan of een onder verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan werkzame instelling, dienst of bedrijf.
2. De verzoeker vermeldt bij zijn verzoek de bestuurlijke aangelegenheid of het daarop betrekking hebbend document, waarover hij informatie wenst te ontvangen.
3. De verzoeker behoeft bij zijn verzoek geen belang te stellen.
4. Indien een verzoek te algemeen geformuleerd is, verzoekt het bestuursorgaan de verzoeker zo spoedig mogelijk om zijn verzoek te preciseren en is het hem daarbij behulpzaam.
5. Een verzoek om informatie wordt ingewilligd met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 10 en 11.

Artikel 10

1. Het verstrekken van informatie ingevolge deze wet blijft achterwege voor zover dit:
....
2. Het verstrekken van informatie ingevolge deze wet blijft eveneens achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen de volgende belangen:
...
e. de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer;

New Babylon
Bezuidenhoutseweg 57
2594 AC Den Haag

Postbus 11756
2502 AT Den Haag
telefoon (070) 515 30 00
www.pelsrijcken.nl

Pels Rijcken
& Droogleever
Fortuijn

10.2 e

Vereniging van Nederlandse Gemeenten

10.2.e

Postbus 30435
2500 GK DEN HAAG

onze ref. CJ/MW/11008741

uw ref. -

inzake Advies Wmo-convenant

C.C. Jongens
senioradvocaat

10.2.e

30 mei 2018

Geachte heer 10.2.e

- 1 Naar aanleiding van een discussie die is ontstaan met twee belangenorganisaties voor letselschadeslachtoffers, heeft u ons gevraagd te adviseren over de vraag in hoeverre het in (de toelichting bij) het Wmo-convenant opgenomen uitgangspunt dat het slachtoffer zich uit hoofde van zijn schadebeperkingsplicht primair dient te wenden tot de gemeente voor een voorziening op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning (hierna: Wmo) 2015, juridisch houdbaar is.
- 2 Ter beantwoording van deze vraag gaan wij in het hiernavolgende eerst kort in op de positie van het slachtoffer onder de Wmo 2007. Vervolgens gaan wij in op de voor de onderhavige situatie relevante veranderingen onder de Wmo 2015, te weten het regresrecht van gemeenten en de mogelijkheid tot afkoop daarvan. Aan de hand daarvan komen wij tot een beantwoording van de hiervoor bedoelde vraag. Wij sluiten af met een conclusie.

De positie van het slachtoffer onder respectievelijk de Wmo 2007 en de Wmo 2015

- 3 Onder de Wmo 2007 stond de compensatieplicht van de gemeente centraal, hetgeen inhield dat het college van burgemeester en wethouders van de gemeente voor burgers die beperkingen ondervinden in hun zelfwerkzaamheid en maatschappelijke

participatie, ter compensatie van die beperkingen voorzieningen diende te treffen op het gebied van maatschappelijke ondersteuning (art. 4 lid 1 Wmo 2007). Een voorziening op grond van de Wmo 2007 was enkel bedoeld voor die gevallen waarin burgers onmogelijk zelf een voorziening konden regelen; de eigen verantwoordelijkheid van de burger was onder de Wmo 2007 het vertrekpunt:

"Het vertrekpunt voor een krachtiger sociale structuur is zelforganisatie, maatschappelijke binding en eigen verantwoordelijkheid. Maar daarmee zijn we er natuurlijk niet. Sommige problemen vragen een professionele benadering die bij de mensen zelf niet voorhanden is, of kunnen alleen met een grootschalige aanpak worden opgelost, en sommige oplossingen zijn onvermijdelijk erg duur. Voor die gevallen, die door de burgers onmogelijk zelf kunnen worden «geregeld», behoort de overheid verantwoordelijkheid te nemen."¹

- 4 Tegen de achtergrond van deze eigen verantwoordelijkheid van de burger besliste de Centrale Raad van Beroep in 2013 dat er geen noodzaak tot ondersteuning door de overheid bestaat indien de benadeelde zich voor de kosten van een voorziening tot een aansprakelijke partij kan wenden.² Onder verwijzing naar deze uitspraak van de Centrale Raad besliste de rechtbank Noord-Holland in 2014 dat de stelling van de aansprakelijke partij in die zaak dat het slachtoffer vanuit het oogpunt van schadebeperking een beroep had moeten doen op de Wmo, gelet op de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep, geen doel trof.³ Een jaar later besliste ook de rechtbank Gelderland dat het de slachtoffers in die zaak, gelet op de rol van de eigen verantwoordelijkheid van de burger onder de Wmo, vrij stond om hun schade op de aansprakelijke partij te verhalen.⁴
- 5 In de Wmo 2015 is de term 'maatwerkvoorziening' geïntroduceerd. Blijkens het bepaalde in art. 2.3.5 lid 3 Wmo 2015 is dit een voorziening ter compensatie van de beperkingen in de zelfredzaamheid of participatie van een burger die (enkel) kan worden verstrekt indien de burger deze beperkingen naar het oordeel van het college niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen kan verminderen of wegnemen. De maatwerkvoorziening betreft dus een aanvulling op wat de burger op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen kan bewerkstelligen. De eigen verantwoordelijkheid van de burger is hiermee, anders dan voorheen het geval was, expliciet in de wet opgenomen.

¹ Kamerstukken II 2004/05, 30 131, nr. 3, p. 8.

² CRvB 19 juni 2013, ECLI:NL:CRVB:2013:776, rov. 4.1 e.v.

³ Rechtbank Noord-Holland 8 oktober 2014, ECLI:NL:RBNH:2014:9243, rov. 2.10.

⁴ Rechtbank Gelderland 11 november 2015, ECLI:NL:RBGEL:2015:6968. Vgl. tevens Rechtbank Gelderland 27 oktober 2017, ECLI:NL:RBGEL:2017:5587, rov. 3.6.2.

Het regresrecht ex art. 2.4.3 Wmo 2015

- 6 In de Wmo 2015 is bovendien een regresrecht geïntroduceerd voor gemeenten (art. 2.4.3 Wmo 2015). Blijkens de memorie van toelichting bij de Wmo 2015 houdt dit regresrecht de bevoegdheid in voor de gemeente om de kosten van een door hem verstrekte maatwerkvoorziening (of daaraan gekoppeld persoonsgebonden budget) te verhalen op degene die door zijn onrechtmatig handelen er de oorzaak van is dat de burger een beroep moet doen op een maatwerkvoorziening (of daaraan gekoppeld persoonsgebonden budget).⁵ Door de introductie van dit regresrecht rijst de vraag of de hiervoor bedoelde uitspraak van de Centrale Raad van Beroep uit 2013, op grond waarvan het slachtoffer zich (tegen de achtergrond van de eigen verantwoordelijkheid) voor de kosten van een voorziening tot de aansprakelijke partij dient te wenden, ook onder de Wmo 2015 nog altijd onverkort geldt.
- 7 Hoewel het ontbreken van een regresmogelijkheid onder de Wmo 2007 voor de Centrale Raad van Beroep wellicht een rol heeft gespeeld bij zijn beslissing om het slachtoffer zich voor de kosten van een voorziening tot de aansprakelijke partij te laten wenden, denken wij dat het uitgangspunt van de eigen verantwoordelijkheid onder de Wmo bij de beslissing van de Centrale Raad van doorslaggevend belang zal zijn geweest. De Centrale Raad hamert in zijn beslissing immers met name op het subsidiaire karakter van de Wmo:

"4.2. (...) Volgens artikel 2 van de Wmo bestaat er geen aanspraak op maatschappelijke ondersteuning voor zover met betrekking tot de problematiek die in het gegeven geval aanleiding geeft voor de noodzaak tot ondersteuning, een voorziening op grond van een andere wettelijke bepaling bestaat.

4.3. De artikelen 2 en 4 van de Wmo stellen mitsdien voorop dat sprake moet zijn van een noodzaak tot ondersteuning, wil een aanvrager voor een voorziening in aanmerking kunnen komen. Zoals de Raad al vaker heeft overwogen (CRvB 21 mei 2012, LJN BW6810) speelt in de Wmo de eigen verantwoordelijkheid van burgers een grote rol. De Raad baseert zich hiervoor op de parlementaire geschiedenis, meer in het bijzonder op de memorie van toelichting (Tweede Kamer, 2004-2005, 30 131, nr. 3). Daarin heeft de regering onder meer verwoord dat gemeenten kunnen zorgdragen voor een goed samenhangend stelsel van ondersteuning van burgers die niet goed in staat zijn in bepaalde situaties zelf of samen met anderen oplossingen te realiseren. Voor die gevallen die door de burgers onmogelijk zelf kunnen worden geregeld, behoort de overheid verantwoordelijkheid te nemen.

4.4. (...). Ook uitgaande van de stelling van appellant dat in het letselschadebedrag geen vergoeding van de lift is begrepen, is er gelet op wat onder 4.3 is overwogen voor het college namelijk geen noodzaak tot ondersteuning. Appellant had in de omstandigheden van dit geval immers mogelijkheden om zelf voor een oplossing te zorgen. Het had op zijn weg gelegen om de kosten die gemoeid zijn met het aanpassen van zijn woning in het letselschadebedrag te verdisconteren. Dat dit, zoals appellant heeft gesteld, bij de onderhandelingen met Delta Lloyd geen onderwerp van gesprek is geweest, omdat appellant een aanvraag voor deze woningaanpassing bij het college had ingediend, maakt dit gezien de eigen verantwoordelijkheid van appellant voor het

⁵ Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, p. 158.

naar vermogen zelf regelen van een oplossing voor de noodzakelijke woningaanpassing niet anders." [onderstrepingen toegevoegd]

- 8 Naar hiervoor uiteengezet, is de eigen verantwoordelijkheid van de burger ook onder de Wmo 2015 nog altijd het uitgangspunt. Echter, ingevolge art. 4 van het Wmo-convenant zijn (deelnemende) gemeenten die te maken krijgen met een slachtoffer dat aanspraak maakt op een voorziening op grond van de Wmo 2015 verantwoordelijk voor de verstrekking van die voorziening indien uit hun onderzoek blijkt dat deze voorziening noodzakelijk is.⁶ Om die reden achten wij de kans reëel dat de Centrale Raad van Beroep onder de huidige Wmo 2015, ondanks dat daarin de eigen verantwoordelijkheid van de burger nog altijd voorop staat, niet meer zal oordelen dat het slachtoffer zich in een dergelijk geval (waarin een voorziening noodzakelijk is) tot de aansprakelijke partij dient te wenden. In art. 4 van het Wmo-convenant is immers expliciet de mogelijkheid gecreëerd voor slachtoffers om zich tot de gemeente te wenden.⁷
- 9 Over de vraag of het slachtoffer zich tot de gemeente *mag* wenden, bestaat dan ook geen onduidelijkheid. Een andere vraag is echter of het slachtoffer, tegen de achtergrond van zijn schadebeperkingsplicht, ook *gehouden* is om zich (primair) tot de gemeente te wenden. Naar wij menen dient deze vraag ontkennend te worden beantwoord. Wij lichten dit als volgt toe.
- Afkoop van het regresrecht ex art. 2.4.4 Wmo 2015
- 10 Het hiervoor bedoelde regresrecht van gemeenten is op de voet van art. 2.4.4 Wmo 2015 collectief afgekocht door de totstandkoming van het Wmo-convenant tussen de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (hierna: VNG) en het Verbond van Verzekeraars (hierna: het Verbond). Op deze manier is getracht het verhaalsproces tussen verzekeraars en gemeenten te vereenvoudigen en te stroomlijnen.⁸ In (de toelichting bij) het convenant is bepaald dat het slachtoffer zich pas tot de verzekeraar kan wenden in het geval hij niet in aanmerking komt voor een Wmo-voorziening.
- 11 Naar wij menen is het slachtoffer niet gehouden medewerking te verlenen aan de uitvoering van (dit gedeelte van) het Wmo-convenant. Wij achten daartoe ten eerste redengevend dat het Wmo-convenant is gesloten tussen de VNG enerzijds en het Verbond anderzijds. Slachtoffers zijn – met andere woorden – geen partij bij het Wmo-convenant, zodat dit convenant voor hen ook geen verbintenissen kan doen ontstaan. Voor overeenkomsten geldt immers het beginsel van relativiteit, hetgeen inhoudt dat een overeenkomst slechts tussen partijen een rechtsbetrekking tot stand doet komen.⁹

⁶ Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de beoordeling van de vraag of een voorziening noodzakelijk is onder de Wmo 2015, net als onder de Wmo 2007, ter discretie van de gemeente is. Dit is met de invoering van de Wmo 2015 dus niet gewijzigd.

⁷ Vgl. M.C.O. van Gerven en J.C. van Oel, 'De nieuwe Wet maatschappelijke ondersteuning 2015: tot wie kan het slachtoffer zich wenden indien er een aansprakelijke partij is?', *Letsel & Schade* 2017/3.

⁸ Zie < <https://www.verzekeraars.nl/branche/zelfregulering/overzicht/wmo-overeenkomst> >.

⁹ Zie o.m. Groene Serie Verbintenissenrecht (Rank-Berenschot), afd. 4, Boek 6 Bw, aant. 6.

Zie in gelijke zin M.C.O. van Gerven en J.C. van Oel, 'De nieuwe Wet maatschappelijke ondersteuning 2015: tot wie kan het slachtoffer zich wenden indien er een aansprakelijke partij is?', *Letsel & Schade* 2017/3, die hierover het volgende schrijven:

"Voor een overeenkomst geldt het beginsel van relativiteit: een overeenkomst is alleen van kracht tussen de contractspartijen. Dit betekent dat niemand door middel van een overeenkomst zeggenschap kan uitoefenen over de rechtspositie van een persoon die niet vrijwillig partij is bij die overeenkomst. Hoewel dat niet tot gevolg heeft dat derden van een dergelijke overeenkomst geen voor- of nadeel mogen ondervinden, is het wel zo dat die overeenkomst alleen voor de contractspartijen verbintenissen kan doen ontstaan. Het Wmo-convenant schept dus geen verbintenissen voor het slachtoffer."

- 12 Ten tweede achten wij in dit verband van belang dat de verzekeraar het slachtoffer ook niet zal kunnen tegenwerpen dat het slachtoffer vanuit het oogpunt van schadebeperking een beroep had moeten doen op de Wmo. Blijkens de rechtspraak hieromtrent leidt een dergelijke stelling immers niet tot een geslaagd beroep op schending van de schadebeperkingsplicht van het slachtoffer.¹⁰

Zie bijvoorbeeld Gerechtshof 's-Hertogenbosch van 23 juni 2015, ECLI:NL:GHSHE:2015:2269, rov. 15.10.3; Rechtbank Gelderland 11 november 2015, ECLI:NL:RBGEL:2015:6968 en Rechtbank Noord-Holland 8 oktober 2014, ECLI:NL:RBNHO:2014:9243, rov. 2.10. Vgl. tevens Rechtbank Gelderland 27 oktober 2017, ECLI:NL:RBGEL:2017:5587, rov. 3.6.2. Wij zien overigens ook niet in waarom dit onder de Wmo 2015 anders zou zijn.

- 13 Het slachtoffer heeft bovendien een zekere vrijheid om zijn leven op een bepaalde manier in te richten.¹¹ Deze vrijheid wordt begrensd door de schadebeperkingsplicht. Bij de beantwoording van de vraag of de weigering tot het nemen van een schadebeperkende maatregel een schending van de schadebeperkingsplicht inhoudt, moet terughoudendheid worden betracht. Relevant is steeds of het slachtoffer in redelijkheid tot zijn afweging heeft kunnen komen.¹² Wij menen dan ook dat ook onder de Wmo 2015 nog altijd geldt dat een slachtoffer niet in strijd handelt met zijn schadebeperkingsplicht als hij geen aanspraak heeft gemaakt op een voorziening op grond van de Wmo.
- 14 Tot slot verdient opmerking dat het slachtoffer op grond van het schadevergoedingsrecht recht heeft op een volledige vergoeding van zijn schade: het slachtoffer dient zoveel mogelijk in de positie te worden gebracht als waarin hij zou hebben verkeerd als de schadeveroorzakende gebeurtenis zou zijn uitgebleven. De

¹⁰ Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de 'schadebeperkingsplicht' van het slachtoffer geen rechtens afdwingbare plicht betreft. Het brengt evenwel mee dat het slachtoffer ernaar moet streven de door hem geleden schade zoveel mogelijk te beperken. Doet hij dit niet, dan zal de extra schade (die ontstond door het nalaten de schade te beperken) onder omstandigheden voor zijn eigen rekening komen. Zie hierover bijvoorbeeld Handboek Personenschade (Van Wassenauer), aant. 3140.2.3.2 (Schadebeperkingsplicht).

¹¹ Zie hierover T. Hartlief, 'Keuzevrijheid in het personenschaderecht', *NJB* 2004, p. 1832 e.v.

¹² Zie Handboek Personenschade (Van Wassenauer), aant. 3140.2.3 (Eigen schuld bij de omvang van de schade).

aanspraak van het slachtoffer op grond van het schadevergoedingsrecht is dan ook een ruimere dan de aanspraak op grond van de Wmo 2015. Onder de Wmo 2015 is de gemeente immers niet gehouden om het slachtoffer in dezelfde positie te brengen als waarin hij verkeerde voordat hij de ondersteuning nodig had:

"De verplichting om een maatwerkvoorziening te verstrekken, gaat niet zo ver dat de aanvrager in exact dezelfde of wellicht zelfs betere positie wordt gebracht dan waarin hij verkeerde voor hij de ondersteuning nodig had. De gevraagde ondersteuning dient in een redelijke verhouding te staan tot wat de situatie van de aanvrager was voor hij ondersteuning nodig had."¹³

- 15 Ook dit vormt ons inziens een reden waarom het slachtoffer niet gehouden kan worden zich (primair) tot de gemeente te wenden.

Conclusie

- 16 Uit het voorgaande volgt dat de betreffende belangenorganisaties voor letselschadeslachtoffers het gelijk aan hun zijde lijken te hebben voor zover zij zich op het standpunt stellen dat slachtoffers niet gehouden zijn om zich, tegen de achtergrond van de schadebeperkingsplicht, (primair) tot de gemeente te wenden.
- 17 Slachtoffers zijn immers geen partij bij het Wmo-convenant, zodat dit convenant voor hen ook geen verbintenissen kan doen ontstaan. Bovendien heeft het slachtoffer een zekere vrijheid om zijn leven op een bepaalde manier in te richten, welke vrijheid wordt begrensd door de schadebeperkingsplicht. Uit de rechtspraak leiden wij af dat de stelling dat het slachtoffer vanuit het oogpunt van schadebeperking een beroep had moeten doen op de Wmo, geen schending van de schadebeperkingsplicht van het slachtoffer oplevert. Tot slot achten wij van belang dat het slachtoffer op grond van het schadevergoedingsrecht ook een ruimere aanspraak heeft dan op grond van de Wmo 2015.
- 18 Onder de Wmo 2015 staat het slachtoffers gelet op het bepaalde in art. 4 van het Wmo-convenant, anders dan onder de Wmo 2007, overigens wel vrij om zich tot de gemeente te wenden voor een voorziening. Onze inschatting is althans dat de Centrale Raad van Beroep onder de Wmo 2015, ondanks dat daarin de eigen verantwoordelijkheid van de burger nog altijd voorop staat, gelet op art. 4 van het Wmo-convenant niet meer zal oordelen dat het slachtoffer zich tot de aansprakelijke partij moet wenden.

¹³ Kamerstukken II 2013/14, 33 741, nr. 3, p. 149.

datum 30 mei 2018
onze ref. CJ/MW/11008741

7/7

- 19 We vertrouwen erop u hiermee naar behoren te hebben geadviseerd. Tot een nadere toelichting of tot overleg zijn wij vanzelfsprekend graag bereid.

Met vriendelijke groet,
Pels Rijcken & Droogleever Fortuijn N.V.

10.2.e

C.C. Jongens

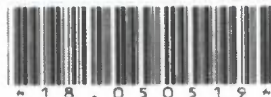
M.E. Witting

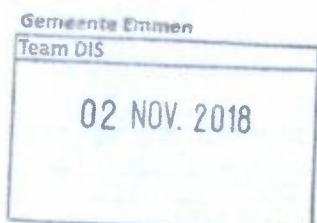
BERLIMONT CMC CONSULTING

BELGIUM – THE NETHERLANDS

Postbus 10503, 2501 HM Den Haag

Aan alle Gemeenteraden van Nederland,
de Colleges van Burgemeester en Wethouders,
de 3 betrokken Commissies Tweede Kamer,
de 3 betrokken Ministers en Ministeries,
het Bestuur Verbond van Verzekeraars,
het VNG-Bestuur & Commissies & Directie.

**Verzoek nietigverklaring van 3 WMO
Overeenkomsten Afkoop Regresrecht
sinds 2015, vanwege falen en dwalen.**

Zoals u bekend is poneren wij al jaren de stellingen dat deze Overeenkomsten in strijd zijn met de (Grond-)wet en zéér nadelig voor duizenden letselschadeslachtoffers per jaar en de gemeenten. Want tenslotte zijn er ook al 88 gemeenten die onlangs een beroep hebben gedaan op het Fonds Tekortgemeenten (200 miljoen) waar deze onnodige verstrekkingen ook deels uit worden betaald.

Een evt. verlenging per 1-1-2019 is aantoonbaar volstrekt onrechtmatig (en blijvend risicovol) en daarom dienen de 3 gesloten Convenanten (sinds 2015) ook te worden vernietigd zodat de dramatische rechtsgevolgen met terugwerkende kracht kunnen worden hersteld.

Het (via SP-motie Van Nispen) door de Commissie Justitie en Veiligheid aan VVD-Minister Dekker gevraagde onderzoek heeft geleid tot het (via de VNG) door landsadvocaat Pels Rijcken opgestelde advies waarin onze stellingen volledig worden onderschreven: **Letselschadeslachtoffers zijn en kunnen niet worden verplicht zich bij de WMO te melden.** Minister Dekker rapporteerde de Kamer hierover op 26-6-2018. Het is 100% anders dan de sinds 2015 door VNG en Verzekeraars geregelde deal. Aanpassingen zijn noodzakelijk. De vele juridische argumenten worden al jaren door ons zo gesteld.

De Convenanten zijn nietig van rechtswege vanwege onbepaalbaarheid (Art.6.227 BW), in strijd met de goede zeden (Art.3.40 BW), dwaling (Art.6.228 BW) en vele andere wet- en regelgeving. In strijd met Grondwet Artikel 10; alle privacy-rechten worden geschonden en is er onnodige privé-inmenging door overtreding van toen Wbp en nu AVG Algemene verordening gegevensverwerking. Maar ook is in het geheel niet voldaan aan vereisten van zorgvuldigheid, motivering en relativiteit. Honderden Colleges zijn de VNG klakkeloos gevolgd en buiten hun Gemeenteraden om, geheel in strijd met Gemeentewet Art. 169 (informatieplicht) bij overeenkomsten met ingrijpende gevolgen. Dus voor duizenden burgers en alle gemeentelijke begrotingen vanwege de van verzekeraars overgenomen miljoenenrisico's (Art. 212 Gemeentewet). Dat heet en is onbehoorlijk bestuur.

De Verzekeraars en VNG (en dus de gemeentes!!) hebben al 4 jaar lang onrechtmatig gehandeld.

Het is onvoorstelbaar dat de VNG en Verzekeraars het bericht van de Minister op 26-6-2018 niet hebben aangegrepen om hun cruciale fouten, hun collectieve dwalingen en hun onwetmatig en onrechtmatig handelen te herstellen door het Convenant 2018 direct te beëindigen per 1-7-2018. VNG en gemeenten beschuldigen nu de verzekeraars. Zou dat dan 'uitlokking' of 'misleiding' zijn of een totaal gebrek aan kennis? En moeten we het eigen handelen van VNG en gemeenten hier niet gelijkwaardig stellen en afkeuren. Ze waren er toch zelf echt bij. VNG-directeur J. Kriens tekende al die jaren zelf(!), met eigen advocaten en senior-beleidsmedewerkers als voorbereidende VNG-functionarissen.

BERLIMONT CMC CONSULTING

BELGIUM – THE NETHERLANDS

Postbus 10503, 2501 HM Den Haag

Nu VNG/VvV niet van zins zijn met alle partijen (Berlimont CMC Consulting en de Stichting Letselschade en Gerechtigheid zijn geweigerd!) naar oplossingen te zoeken, zijn er 4 mogelijkheden om de steeds doorlopende kwalijke gevolgen voor duizenden letselschadeslachtoffers te herstellen. Gevolgen sinds 2015 maar ook de hierin meegenomen vele duizenden slachtoffers van vóór 2015.

Beëindiging kan ééenzijdig, collectief, individueel, vrijwillig of gedwongen op de volgende 4 wijzen:

1) De 3x aangegane Overeenkomsten Regresrecht (sinds 2015) kunnen door de partijen/ondertekenaars, dus VNG en/of VvV, nietig worden verklaard.

De snelste en simpelste oplossing. Wel moeilijk voor VNG om alle fouten te erkennen natuurlijk.

2) Iedere deelnemende gemeente kan deze 3 aangegane Overeenkomsten Afkoop Regresrecht nietig verklaren want door uw deelname bent u directe contractpartij geworden.

Ietwat omslachtiger want dan krijgen we 380 wel/niet procedures met juridische chaos.

3) Iedere belanghebbende/burger kan op eigen titel nietigheid van rechtswege inroepen.

Dit zal op 31 oktober 2018 sowieso worden gedaan. U krijgt hiervan ook bericht.

4) Conform WMO Art. 2.6.8 kan WMO-verantwoordelijk Minister Hugo de Jonge ingrijpen middels een aanwijzing aan het College van de deelnemende gemeente vanwege ernstige tekortkomingen.

Alle betrokken partijen hebben de wettelijke/morele plicht herstel ten spoedigste te bewerkstelligen.

Wij verzoeken daarom het Hoofdbestuur VNG (in haar vergadering op 1-11-2018) de 3 sinds 2015 gesloten Overeenkomsten Afkoop Regresrecht nietig te verklaren, en met de Stichting Letselschade en Gerechtigheid en Berlimont CMC Consulting cs te overleggen om de veroorzaakte gevolgen voor en rechtspositie van letselslachtoffers zo spoedig mogelijk (conform de wet) te herstellen.

Met vriendelijke groet,

Berlimont CMC Consulting

Maarten Brekelmans, senior legal advisor

06-26692617

30 oktober 2018

Mede opgesteld door en namens de Stichting Letselschade en Gerechtigheid te Schijndel, via haar voorzitter Maria J. Smulders.